

Tomory Zsuzsa

KORONA

A napokban olvastam a Magyar Demokrata 2010. június 16-i számában Bencsik András *A Korona románca* című írását, mely Magyar Szent Koronánk történelmi szerepével, szerkezete és jelentősége egyedülálló voltával foglalkozik, számos értékes képpel egészítve ki a mondottakat. A Korona eredetével kapcsolatban a következő kérdést veti fel: „*Lehetséges, hogy Koronánk szentsége egy elfelejtett őskoronázásból fakad...*” Ő ezen őskoronázást Jézussal kapcsolja össze, tehát a történelmi tegnappal. Ezen örömteli lehetőség fennáll, de Koronánk, jelentősége, személyiségének történelem alakító ereje viszont még távolibb múltba is mutathat.

Miután véletlenekben nem, csak események összecsengésében hiszek, ugyanekkor kaptam leányomtól betekintésre Zacharia Sitchin¹ A 12. bolygó című könyvét. Az író Oroszországban született, Palesztinában nevelkedett, a bibliai tanulmányokkal kapcsolatos nyelvek, történelem jó ismerője. Angliában gazdasági tárgyokban szerzett képesítést, majd újságíróként működött. Mind e közben eredetiben tanulmányozta az Angliában őrzött sumir agyagtáblák szövegeit. Ezen munkásságának eredményeként született meg a *The Earth Chronicles – A Föld krónikái* – című, hat kötetes munkája, melynek első kötete A 12. bolygó címet viseli. E könyve egy földünkön kívüli műveltséget hordozó látogatók Folyamközbe érkezését, s itteni jelenlétét bizonyítja eddig többnyire még le nem fordított sumir írásos emlékek segítségével. Nagy szerepet játszott ebben a 12. bolygó, Nibiru népessége, tudása és műveltsége².

Könyvét szépen nyugodni hagytam volna, ha ismét „véletlenül” nem a 10. fejezetnél nyitottam volna ki, mely a nibirui érkezéssel, itteni megtele-

pedésükkel foglalkozik, mely kísértetiesen egybecseng Ipolyi Arnold által összegyűjtött magyar tündérhagyományok tartalmával. Ezen felismeréstől kezdve további mondanivalójával is meg kellett ismerkednem. Most ezen letelepedéssel, s az ezzel összefüggő Koronával kapcsolatos dolgokat idézem.

Ezen 10. fejezet címe Cities of the Gods – Az Istenek városai. A Föld első, külterületről érkező, értelmi lények látogatásával kezdi, mely szerint izgalmasabb, mint Amerika felfedezésének története, s a legapróbb részletekig a sumir Teremtés eposzban³ megtalálható. Ezen hősköltemény azzal kezdődik, hogy Marduk földünket kiszemelte új település számára, de várnia kellett, amíg a föld addig még igen nedves talaja fel nem száradott annyira, hogy leszállásuk, építkezéseik zavartalanul mehetnek terveik szerint. A következő szövegek Sitchin angol fordításának magyar változata saját fordításban.

A mélységes Föntben
ahol eddig lakoztatok
A „Királyi Házat Fönt” én építettem
Most ennek mását
építem Lent.

Marduk célja a következő:

Amikor az Égből
gyülekezésre szálltok
legyen éjszakára nyugvóhelyetek
mely mindnyájatokat befogad.
Ezt Babylonnak nevezem
Az Istenek kapujának.

Az író szerint az érkezők Földünket tehát nemcsak átszállóállomásnak szánták, hanem „otthon helyett otthon” szerepét kellett betöltenie.

Itt most pillantást kell vetnünk magyar hagyományainkra. Csodaszarvas regénk elmondja,

¹ Zacharia Sitchin *The 12th Planet Bear and Company* Rochester Vermont, Printed and bound in India. Magyarul is megjelentek a 12. bolygó. Édesvíz kiadó 2002, Istenek városai. Édesvíz kiadó 1996.

² Sumir írásos emlék alatt az ókorban kialakult é k - í r á s o s kultúrára utal a szerző, amelyet héber és indoeurópai népek formáltak át az előbbi k é p j e l - í r á s o s turáni kultúrából. (szerk.)

³ Magyarra Enuma elis címmel Marton Veronika fordította le a teremtésről szóló eposzt.

hogy Csodaszarvasunk az Életet Földünkre a csilagvilágból hozta a Tejút egy szigetéről, majd a Vizitájon át érkezett Csallóközünkre, mely az égi Fényes Sziget e földi mása. Ezen életet, s a segítségükkel megteremtett Aranykort Tündér őseink hozták magukkal⁴.

Tündér őseink földre érkezése regéink szerint akkor volt, amikor a Csallóköz még nem volt Csallóköz, Ipolyi gyűjtései szerint. E megjegyzés fontos időmeghatározó: Dunánk a Kárpát-medencei beltenger deltáján túllépve alakította Európa legnagyobb folyami szigetét harmincmillió évvel ezelőtt. A négy Duna-ág ezen beömlési helye Pozsonynál volt, amit a Biblia homályos emlékek után *Pisonnak nevezett*, a későbbi rómaiakkal együtt, s tévesen a Tigris és Eufrátesz vidékén keresték. A P-s mássalhangzóval alkotott szavak nyelvünkben egy vizes közeg erőteljes kiáradását jelentik (pis, fos), *melynek hű fordítása Pozsony német Pressburg neve*.

Tündéreink is figyelték az itt történeteket, vártak, míg a Csallóköz vizenyős, lápos földje fel nem száradt, mint ahogy Sitchin „istenei” is tették a fentiek értelmében. Sitchin a folyamközi istenek érkezésének idejét néhány százezer évvel méri. Magyar ősrégünk 30 millió éves emléket hordoz. Ezek az emlékek mindig hangsúlyozzák, hogy őstörténetünk az Égben kezdődik, az ott történetek vetültek mindig földi világunkba. A két rege közötti nagy időkülönbség az eredet elsőbbségét magyar ősrégünknek adja.

Ipolyi később így folytatja: *„Tündéreinkről népies hagyományainkban legelül is a fentebb már érintett képzzel találkozunk, mely nekik egy külön, és pedig csodás szépségű arany boldoghont és lakot, tündérvilágot, tündérországot tulajdonít...”* és *„...regéink és mondáink sajátos élénk, eredeti képekben festik azt, szerintök majd a távol messzeségben, tengeren és pedig az operenciás tengeren túl hová az út réz, ezüst és arany egymásra következő erdőkön és hasonló folyók mellett, meg az üveg hegyeken át vezet, létezik a tündérhon.”* (I:129. old.)⁵

E részt az Aranykorral kapcsolatos emlékek felidézése céljából hozom, de az Óperenciás tenger kifejezés megvilágítására is: korábbi dolgozataimban részletesen magyaráztam, hogy nem a nem létező német Ober-Ennsből ered e név, hanem a magyar P-r pörgéssel-forgással kapcsolatos gyökből. Röviden: őseink tudták, hogy földünk forog, hogy légrétege nedvességet tartalmaz. Kétféle tengert ismernek hagyományaink: az itt említett, földünket körül vevő Óperenciás tengert, s az Ég tengerét, mely a teremtés hullámaival terhes (fény, hő, hang villamosság, stb.). Az Óperenciás tengeren őseink hagyományaik szerint könnyű szerrel túljutottak, az ezen túlról érkezőket, sőt visszatérőket is fogadtak a Kiskanász regénk elbeszélése szerint.

A sumir rege e részét vizsgálva meg kell állapítanom, hogy a nibirui érkezők már ilyen visszatérők voltak. Nemcsak a két regébe zárt időkülönbség miatt, hanem érkezésük láthatólag már egy jól bevált rendszer szerint történt: megszemlélni, kivárni amíg a földi telephely alkalmassá vált a letelepedésre. Most egy kicsit a történések elé vágva még el kell mondanom, hogy az érkezők e földi állatvilágból vett jelképes ruhában érkeztek, ami viszont szilárdan egy ősmagyar törzzsel kapcsolható össze. Nem csodálatos? Napjainkban még hatalmas hírként hatott, hogy Árpád és népe, sőt korábban Hunor is visszatérő volt a Kárpát hazában, de most már világegyetemes méretben kell a visszatérőket szemlélnünk.

Az idegen író – követve a Biblia szövegét – a jövőket isteneknek (szándékosan írom kisbetűvel) nevezi. Őseink Tündérekről beszélnek, kik fénylények, s a fény korát (arany szavunk eredetileg fényt jelentett) honosították meg hazánkban, reánk bízva ennek megőrzését, mely feladatunkat a mai napig hűségesen el is láttuk.

Sitchin istenei érkezésükkel egyidőben a társadalomépítéshez szükséges tennivalóra figyelmeztetnek:

Miután a Királyság leszállt az égből,
miután a magasztos Korona, a királyság trónja
leszállt az égből
ő...tökéletesítette a szertartásokat,
az isteni parancsolatokat...
Öt várost alapított tiszta helyeken,
nevükön nevezte őket,
központokként helyezte el őket.

⁴ A Csodaszarvas égi útja a Teremtés mozzanatával függ össze. A m a r d u k i történet ókori mítosz, melybe a régi, turáni teremtéstörténet elemeit beemelték az ékírásos királyi írások Babilonban és Asszíriában (szerk)

⁵ Ipolyi Arnold: Magyar Mithologia I.-II. köt. 2. kiad 1929.

Menjünk sorról sorra. A Királyság az égből szállt alá, a magasztos korona, a Királyság trónja.

Mit is mondanak ősi magyar imádságaink?

.....

Abba látok apró madarakat

De nem apró madarak hanem szárnyas angyalok

Szárnyuk alatt korona

Koronába igaz kert

Paradicsomkert

Másutt:

Koronában igaz hit

Igaz hitben Boldogasszony⁶

Tehát koronánkat égből jöttek tudták, angyalok hozták, s gyakran szűz koronának említik. Maga a Tündér fogalom is jelent fényt, de jelent szüzességet is. Tehát a sumir tábla még azon homályos fogalmat is rögzítette, hogy a városalapításnak tiszta helyen kell történnie. Magyar hagyományaink derítenek fényt arra, hogy a Koronával érkezik el e földre az *Igaz* kert – tehát az *Ég Urának* kertje, a Paradicsomkert, vele érkezik a társadalmat felemelő *igaz hit*, a jóság, a fény, a szépség, mindaz, ami korukat Aranykorra tette. Tündér társadalmunk anyaelvű, királynőjük Tündér Ilona, az Élet anyja.

Az agyagtáblák ékírói egy ősi társadalmi rendre emlékeznek, melyre fényt őshagyományaink derítenek. A Biblia ugyan megemlékezik, hogy az est hűvösében az Isten jár a paradicsomkertben, de csak ősmagyar hagyományaink tudják: a Paradicsomkert az Isten, az Ég Urának égből szállott kertje.

A továbbiakban Sitchin arról értesít, hogy az érkezők eredetileg hét várost akartak alapítani, de a továbbiakban csak öt városról van szó.

Ősregéink elmondják, hogy amikor a Tündérek aranyéhes emberek elűzték a csallóközi boldog honukból, részben visszaköltöztek égi honukba, a Hattyú csillagkép Tündérek fordulója, Tündérek tánca vidékére, de hagytak maguk után képviselőket, kiknek hivatása az aranykori szép erények e földön való fenntartása volt. Igen érdekes, hogy az Égei tengeri szigetek neveiben, görög, s föníciai hagyományokban Magor, illetve

Makar nevű tanító neve maradt fenn, ki a békés, földművelő, letelepedett élet örömeire, valamint írás-olvasásra tanította őket. A Tündérek másik része viszont Erdélybe költözött, ahol a hét tündérvárat építették. E helyek is megfelelnek a sumir ékirat követelményeinek, tiszta helyek voltak, hiszen akkor épültek hagyományaink szerint, mikor „a kövek még puhák voltak”: nem járt ott előttük senki más. Földtanból tudjuk, hogy az „erdélyi alpok”, tehát a Kárpátok jóval a Duna keletkezése után emelkedtek fel a folyó partjai mellett, s regéink időrendje is ezt igazolja: a Tündérek először az épülő-száradó Csallóközbe mentek, majd a később kialakult erdélyi hegyekbe, Bondavára és a többi tündérvár építésére.

A címnek megfelelően külön gonddal kell megemlékeznünk a Koronáról, a Magyar Szent Koronáról. Hagyományaink szerint az Égből szállt alá, s a Szent Korona eszme a királyság megtestesítője...

Nagyszerű fogalmazásban Szigeti István ezt mondja:

*A Magyar Szent Korona
Isten Égi és Földi Birodalmát jelképezi.
Ez a Magyar Szent Korona misztériuma.⁷*

A csallóközi Tündérország aranya szűz arany. Tiszta. A sumir ékírók ezért hangsúlyozzák a tisztaságot, a letelepedés tiszta földjét. A Korona eredetije, akár az égi, akár földi Csallóköz aranyából készült, sima fejfedő. A király fejére helyezve a Teremtés erőit egyesíti, kézben, nyílásával felfelé tartva az anyag befogadó, megőrző, termő tulajdonságait. A két állapot, a két fogalom együttese az Életet jelenti. Hogy Tündér őseink ezt a koronát magukkal hozták-e első érkezésükkor, s elvittek-e magukkal égi otthonukba, majd újra visszahozták a Folyamközbe? – a jövő kutatása eldöntheti.

Valószínűbbnek tartom, hogy a Marduk-i visszatérés idején az érkezők már egy régen bevált őshagyomány szerint akartak eljárni, a Magyar Szent Korona Tan társadalomépítő erejével: „ő...tökéletesítette a szertartásokat, az isteni parancsolatokat...” mondják az ékiratos emlékek.

⁶ Erdélyi Zsuzsanna *Hegyet hágék, lőtöt lépék. Archaikus magyar imádságok*, valamint Tomory Zsuzsa *Égen menő szép madár. A magyar ima*.

⁷ Szigeti István: *A Szent Korona magyar titkai*. Aachen-Kalocsa-Kecskemét. 2. jav. bőv. kiad. 1998.

Annyi biztos, hogy az Aranykort meghonosító Korona már itt volt nálunk a Csallóköz születése idejében, s az anyaság e szent edényéből táplálta ősanánk a Szittyá aranyon megjelenített Turulunkat is. Évmilliókkal mért időkeretet ringat Magyar Szent Koronánk, s valóban összekötő kapocs Isten égi és földi birodalma között. Az arany alapkorona feletti, ma ismert Szent Korona a Teremtés rendjét mondja el nekünk.

Sitchin a nibirui visszatérőről elmondja alakukat, s ruházatukat, mely némelyiküknél egy nagy hal alakját mintázza. Ezek az „istenek” *visszatérők* voltak, hiszen egy e földi állat alakját használták jelképes öltözetükként.

Sitchin azt is említi, hogy ezeket a halruhás embereket hajósokként tartották számon, s összeköttetésbe hozza őket a sumir Oannes-el⁸, ki ugyancsak „hal-ember” volt, de értelmes, emberi nyelven beszélt. A halruhás hajósok ősképe jász őstörzsünkhöz vezet, s így meg kell említenem jász-magyar őstörzsünk főbb jellegzetességeit:

A jászok vizek mellett élő, főleg hajózással foglalkozó emberek voltak. Éjszakai tengeri útjaikon a csillagok megfigyelői, majd nagy ismerői lettek. A Tejutat egy nagy, kecsége féle hallal jel-

képezték, amit jizéternek hívtak: e hal színe szürkésfehér, a kopoltyúját követő pikkelyek csillag alakúak. Ők maguk pedig évszázadokon keresztül ruháikat halpikkelyre hasonlító rézlemezekkel borították, melyek szépségük mellett elmondják, hogy a Tejút gyermekeinek tudják magukat. Ilyen öltözetben ábrázolták őket szittyá időkben, de még a közeli múltban is a Traján oszlopon.⁹

Istenüket Jó-nak, Fiú Istenüket Jizzu-nak nevezték. A mai kereszténység hal jelképeinek őse hozzájuk vezet.

A sumir halruhás Oannes neve is a jász J-sz szócsoportha illik.

Magyar őshagyományaink segítségével tehát azt is tudjuk, hogy Marduk visszatérőinek útját jász „hajóskapitányok” egyengették. S azt is, hogy „emberi nyelvük” a magyar volt, talán enyhe jászos kiejtéssel.¹⁰

Marduk nevének magyar őstörzsi kapcsolata Marmar őstörzsünk felé mutat.

Magyar Szent Koronánk misztériuma pedig a csallóközi Aranykor emlékét ringatja.

Jelen írásom csak néhány gondolatot érint, a többi tárgyalása nagyobb munkát igényel.

Pritchard 706. ábra

⁸ Oannes, János a halemler több ősmítoszban a tengerből járt a szárazföldre és kultúrára tanította az embereket. Bővebben: Borbola János: *Magor. Ósi Gyökér* 2000, 28, 2, 42-46. old., Gyárfás Ágnes: *Kultúrák születésénél. Ósi Gyökér* 2001, 29, 1, 24-31. old. stb. (szerk.)

⁹ L. bővebben: Magyar Adorján *Az ősműveltség* c. művének jász fejezete.

¹⁰ Jász őskori jelenlétet tárgyalom *Kezdeteink* c. művem 19. oldalán, hol mind a hal és szarvas jelképek szerepelnek, rovásírásos felirat kíséretében..